

jeg her sidst nævnte, vil have Vanskelighed for Generalforsamlingen og Bestyrelsen at tage Bestemmelse om disse Forhold, særlig over for Spørgsmaal, som kunne blive forskellig afgjorte i forskellige Egne af Landet, som f. Eks., hvorvidt de i § 15 omhandlede Arbejdsgivere med en mindre Bedrift skulle fritages for Forsikringsbidraget. Dette Spørgsmaal kan blive afgjort forskellig omkring i Landet, og det er meget vanskeligt at tage en Bestemmelse derom. Der vil jo ogsaa — hvad der vistnok ogsaa er hentydet til af tidligere ærede Talere — være forbundet meget betydelige Administrationsudgifter med denne Ordning. Hos de Raad, i hvis Hænder denne Sag er lagt, kan man sikkert ikke vente den særlige Sagkundskab og administrative Evne, som der her skal til. Det kan ikke være anderledes, end at der dermed er forbundet meget store Omkostninger, som ikke ville staa i noget heldigt Forhold til hele Sagens pekuniære Omfang. Jeg ser heller ikke rettere, end at det, hvis vi skulle gaa den Vej, Lovforslaget anviser — jeg kunde i og for sig ønske det, fordi jeg meget vel ser, hvad jeg nu senere skal komme til, at det vil være vanskeligt eller i alt Fald tage Tid at udvide Spørgsmaalet og gaa andre Veje — ikke ret vel kan ske paa anden Maade, end at der ogsaa paa Grund af de mange store Administrationsudgifter, der ville være forbundne hermed, maa ydes en Støtte fra det offentlige Side. Men hvad jeg i og for sig helst saa, naar dette ikke blev for lang en Vej at gaa, var, at vi nu optog hele Spørgsmaalet om Invaliditet, hele Spørgsmaalet om, hvorledes de Arbejdere, som af den ene eller den anden Grund blive arbejdsudygtige — altsaa ikke alene paa Grund af Alderdom, hvorfor jo Alderdomsunderstøttelsesloven har sin Bestemmelse, og heller ikke paa Grund af Ulykkestilfælde under Arbejdet — men i det hele blive invalide, kunne faa deres Underhold uden at gaa Fattigvæsenets Vej. Ifald man gjorde det, vilde man jo i Virkeligheden med det samme faa dette Spørgsmaal løst, men jeg erkender, at det er saa stort et Spørgsmaal, at man maaske ikke bør udsætte Ulykkesforsikringen for Landarbejdere saa længe, indtil

det kan blive løst. Gik man imidlertid denne Vej, vilde man derigennem faa et nødvendigt Supplement til Loven om Alderdomsunderstøttelse, og den Lov, som nu er vedtagen, om Ulykkesforsikringen i de særlig farlige Erhverv, vilde i og for sig faa ganske den samme Betydning, som den nu har, idet den, naar Spørgsmaalet blev ret ordnet, kun vilde være som et Supplement til en Lov om Forsikring mod Invaliditet for Arbejdere i Almindelighed. Men jeg gentager kun dette, at det, hvis vi gaa den Vej, som der her er foreslaaet, ikke gaar an at lægge Byrden over paa Arbejdsgiverne alene, men at der maa komme en Støtte til fra det offentlige Side. Der er da heller ingen Grund til at gøre den Forskel, som der her er gjort, paa Arbejdsgiverne i Landbruget og Arbejdsgiverne i Industrien med Hensyn til Forsikringspligten, og jeg erkender ligeledes, at man maa faa de Landarbejdere med, der arbejde for sig selv.

Wulff: Dersom vi havde staaet paa bar Bund, da dette Forslag blev forelagt, vilde jeg have haft adskillige principielle Indvendinger imod det, hvis Beskaffenhed man let vil kunne tænke sig til, naar man kender mit Standpunkt over for den tidligere Lov. Nu er det jo imidlertid saadan, at vi have Loven af 7de Januar 1898, og vi kunne da ikke gaa ud fra vore Ønsker i Almindelighed, men maa ogsaa gaa ud fra det Grundlag, der er skabt og gælder for en af de store Samfundsklasser her i Landet. Naar vi gaa ud fra dette Grundlag og saa betragte denne Lov, er det givet, at jeg følte mig glad overrasket ved at se, da denne fremkom, at den fortsatte i samme Spor, hvori den foregaaende Lov af 7de Januar blev given. Jeg har tidligere udtalt, at jeg ikke vilde se mig i Stand til at gaa den Vej, som er foreslaaet i et andet ligeledes foreliggende Lovforslag, nemlig en Forsikring for Landarbejdere paa et ganske andet Grundlag, som en Understøttelseslov, men maatte sige, at ere vi komne ind paa at lægge Ansvaret paa Arbejdsgiverne, saa fordrer Retfærdighed, fordrer god Forstaaelse mellem de forskellige Samfundsklasser, at vi fortsætte paa samme Vej og give Love for de andre ar-